

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4C/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820202109
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7820202109.2

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v spore žalobcu Z. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom v Č. XXX, zast. JUDr. Ladislav Csákó, advokát so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, proti žalovanému 1) H. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom v L., D. XX, 2) H. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom v L., D. XX, o vydanie veci, takto

rozhodol:

Stranám sporu nárok na náhradu trov (aj odvolacieho) konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Žalobca sa v predmetnom spore žalobou domáhal od žalovaných vydania kľúčov od rodinného domu v katastrálnom území Č., so súp. č. XXX, zapísaného na LV č. XXXX, vlastníkom domu ktorého je žalobca. Žalobu dôvodil tým, že žalovaný v 1. rade (syn žalobcu) a žalovaný v 2. rade (synova manželka), túto nehnuteľnosť, ktorá pozostáva z viacerých častí a priestorov slúžiacich na bývanie, po predchádzajúcej dohode spoločne užívali, no po postupných konfliktoch a nedorozumeniach medzi nimi však došlo k narušeniu vzťahov, pre ktoré bol žalobca nútený podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti voči žalovaným. Súdne konanie bolo vedené na tunajšom súde sp. zn. 11C/31/2019, konanie ktoré bolo skončené späťvzatím žaloby, pretože žalovaní sa z nehnuteľnosti vystaňovali avšak túto riadne neodovzdali, pretože mu nevrátili kľúče od bezpečnostných dverí, čo podmieňovali podpísaním nejakej listiny - „papieru“, ktorý mu zároveň predložili na podpis, ale s obsahom ktorej/ého mu neumožnili sa oboznámiť. Preto vyzval žalovaných, aby mu tieto kľúče bezodkladne vrátili. Keďže žalovaní na tento jeho pokus o zmier nereagovali a kľúče mu nevrátili, pristúpil k podaniu žaloby, ktorou sa domáha ochrany svojich vlastníckych práv pred neoprávnenými zásahmi v konaní pred súdom.

2. Žalovaní, v reakcii na žalobu a na svoju obranu uviedli, že žalovaný v 1. rade dňa 03. 04. 2020 spoločne so svedkami C. R. a J. F. sa dostavili do miesta bydliska žalobcu s cieľom protokolárne odovzdať žalobcovi nehnuteľnosť. Žalobca však žalovanému v 1. rade oznámil, že podpisovať nič nebude, podpisovať bude až na súde. Žalovaní v rámci žalobcom v žalobe spomínaného konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 11C/31/2019 súdu oznámili, že dňa 03. 04. 2020 odovzdali nehnuteľnosť, súčasťou oznámenia ktorého bol preberací protokol so stavom energií a služieb a odovzdanie 6 ks kľúčov od bytu, z protokolu ktorého vyplýva, že žalobca odmietol prevziať nehnuteľnosť a protokol podpísať. Vzhľadom na agresívnu povahu žalobcu, žalovaný v 1. rade opätovný pokus o odovzdanie kľúčov nevykonali. Ako ďalej žalovaní uviedli, o podaní žaloby sa dozvedeli až po jej doručení súdom, pretože žiadna predžalobná výzva im doručená nebola. Z obsahu predžalobnej výzvy - Pokus o zmier zo dňa 07. 05. 2020, pripojenej žalobcom pritom vyplýva, že bola adresovaná na nesprávne miesto bydliska žalovaných „D. XX“ L., aj keď žalovaní bývajú na adrese „D. XX“, ktorá okolnosť bola oznamovaná žalobcovi aj súdu v rámci konania o vypratanie nehnuteľnosti, vedeného pod sp. zn. 11C/31/2019 podaním, ktorým informovali súd tiež o tom, že žalobca odmietol protokolárne prevziať nehnuteľnosť. Žalovaní uviedli, že požiadali advokátku JUDr. Viktóriu Kerekešovú o protokolárne odovzdanie kľúčov od nehnuteľnosti právnomu zástupcovi žalobcu. Po samotnom odovzdaní kľúčov advokátkou JUDr. Viktóriou Kerekešovou a ich prevzatí právnym zástupcom žalobcu vzal žalobca žalobu späť a nakolko

žalovaní splnili povinnosť žiadanú žalobou až po začatí súdneho konania, uplatnil si nárok na náhradu trov.

3. Okresný súd Rožňava (v texte ďalej aj ako „súd“ resp. „tunajší súd“) Uznesením č. k. 4C/27/2020 - 42 zo dňa 25. 08. 2020 konanie zastavil (výrok I.), priznal žalobcovi náhradu trov konania proti žalovaným v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom 1. inštancie samostatným uznesením (výrok II.) a žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 92,80 eura prostredníctvom prevádzkovateľa systému (Slovenská pošta, a.s.) (výrok III.).

4. O zastavení konania rozhodol súd podľa ust. § 144, § 145 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (v texte ďalej len ako „C. s. p.“) na základe späťvzatia žaloby žalobcom pred začatím pojednávania a predbežným prejednaním veci. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa ust. § 255 ods. 1 a ust. § 256 ods. 1 C. s. p., v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Keďže žalovaní procesne zavinili zastavenie konania, priznal preto žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a zároveň podľa ust. § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení.

5. Uznesenie vo výroku II., teda vo výroku o nároku na náhradu trov konania, napadli včas podaným odvolaním žalovaní v 1 a 2. rade, dôvodiac odvolanie tým, že žaloba bola podaná nedôvodne, keďže kľúče od nehnuteľnosti si žalobca pred začatím súdneho konania odmietol prevziať. Zdôraznili, že o predžalobnej výzve nemali žiadnu vedomosť, keďže táto bola adresovaná na nesprávne miesto bydliska, a súčasne poukázali na existenciu nepriaznivých sociálnych pomerov, ktoré by rovnako odôvodňovali nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi. Priemerný čistý mesačný príjem žalovaného v 1. rade za posledných 6 mesiacov mal činiť 600,00 eur a priemerný čistý mesačný príjem žalovaného v 2. rade cca. 500,00 eur, z príjmov ktorých zabezpečujú vyživovaciu povinnosť k synovi (študent 3. ročníka stredného odborného učilišťa technického), splácanie hypotekárneho úveru vo výške 205,00 eur mesačne pre VÚB, a.s., bežné mesačné výdavky 300,00 eur, náklady na úhradu plynu, elektriny a vody vo výške cca 160,00 eur, poistenie za motorové vozidlo 18,25 eura, poistenie za skúter 19,00 eur, pohonné hmoty 50,00 eur, úhradu mobilných telefónov pre 3 osoby 50,00 eur. Žalovaní tak navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok uznesenia o náhrade trov konania zmenil tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

6. Žalobca odvolanie žalovaných považoval za neopodstatnené uvádzajúc, že povinní plnili po podaní žaloby tak, ako sa toho domáhal, takže v konečnom dôsledku dôvodnosť či nedôvodnosť žaloby je bez právneho významu, keďže nárok na náhradu trov konania patrí žalobcovi pre procesný neúspech žalovaných. Žalovaní podmienili odovzdanie mu kľúčov podpísaním listiny, s obsahom ktorej mu neumožnili sa oboznámiť, pričom vzájomné vzťahy boli značne narušené, a nemohol si dovoliť podpísať nejaký biako papier. Obstať nemôže ani odvolacia námietka žalovaných týkajúca sa pokusu o zmier, pretože zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť pokúsiť sa o zmier, pričom žalovaní vedeli, že zadržávajú vec patriacu žalobcovi. Predžalobnú výzvu im zasielal na poslednú mu známu adresu a zásielky sa mu nevrátili neprevzaté, preto vychádzal z úvahy, že tieto sa dostali do ich dispozície. Obrana žalovaných odporuje aj zásadám logického myslenia, pretože žalovaní dobre vedeli, že kľúče potrebuje. Nedôvodným je aj návrh žalovaných na rozhodnutie o trovách konania s poukazom na ust. § 257 C. s. p. s odkazom na ich sociálnu situáciu, pretože v tomto regióne je veľmi vysoká nezamestnanosť, obaja žalovaní sú zamestnaní v pracovnom pomere, pričom si môžu dovoliť realizáciu značných investícií do cudzieho majetku. Sociálna situácia žalovaných zďaleka nie je až taká zlá, ako sa ju snažia prezentovať, pretože aj z obsahu ich podania je zrejmé, že bolo vyhotovené osobou znalou práva (čo rovnako stojí peniaze). Zdôraznil, že v zmysle súdnej praxe aplikácia § 257 C. s. p. neslúži na zmierňovanie majetkových rozdielov medzi procesnými stranami, ale na riešenie situácie, ktorá sa javí ako nespravodlivá. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy len výnimočne, a to ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. V zásade sa však rozhodovanie o náhrade trov konania riadi princípom procesného úspechu v spore. Rovnako uviedol, že aj on je starobným dôchodcom, ktorého jediným príjmom je invalidný dôchodok, výška ktorého je zjavne nižšia ako príjem ktoréhokoľvek zo žalovaných. Práve žalovaní dopustili, aby sa táto vec dostala na súd, pričom zodpovednosť za toto ich nezodpovedné konanie nemôže znášať on v podobe hradenie trov. Jasným dôkazom solventnosti žalovaných je, že žalovaní mívajú financie na pohonné hmoty, tri mobilné telefóny,

platia dva úvery, majú auto a skúter. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol uznesenie v celom rozsahu potvrdiť a priznať mu právo na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. V reakcii na vyjadrenie žalobcu žalovaní v ich následnom vyjadrení opätovne zotrvali na ich doterajších vyjadreniach a podanú žalobu považujú za nedôvodnú. Žalovaný v 1. rade za prítomnosti dvoch svedkov sa pokúsil žalobcovi odovzdať kľúče spoločne s odpisom stavu meračov. Tvrdenie žalobcu, že mal podpísať akýsi „bianko - papier“, je preto nepravdivým. Postup (protokolárneho) odovzdania nehnuteľnosti v prítomnosti dvoch svedkov žalovaní zvolili z dôvodu narušených vzájomných vzťahov a nedôvery voči žalobcovi. Žalobca zavádza keď tvrdí, že im bol pokus o zmier zo strany právneho zástupcu riadne doručený, pretože pokiaľ z prílohy podaní žalobcu vyplýva, že podacie číslo zásielky bolo RE137085625SK, tak po overení informácií na pošte zistili, že taká zásielka bola vrátená žalobcovi dňa 02. 06. 2020, a dňa 04. 06. 2020 ju žalobca prevzal. Žalobca disponoval náhradnými kľúčmi, preto mohol kedykoľvek (aj počas ich užívania) bez problémov užívať svoju nehnuteľnosť aj bez odovzdaných kľúčov. Poukázali opätovne na ich nepriaznivé majetkové pomery, ktoré im neumožňovali právne zastúpenie, ako si ho môže v konaní dovoliť žalobca. Navrhli, aby súd prihliadol na výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Následné vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaných obsahuje zopakovanie rovnakých skutočností, aké žalobca obsiahol v jeho predošlom vyjadrení. V jeho doplnení následne súdu zo strany žalobcu doručeného dodal, že žalovaní nemali snahu o protokolárne odovzdanie objektu a s akousi listinou mu neumožnili sa oboznámiť, pričom označenie svedkov, ktorí mali byť prítomní pri údajnom protokolárnom odovzdaní, považoval za neprípustné novoty v odvolacom konaní. Zvýraznil, že žalovaní plnili až po podaní žaloby, je preto bez relevancie, či si prevzali poštovú zásielku - predžalobnú výzvu, ktorá im bola zaslaná prostredníctvom právneho zástupcu. Zotrval na názore, že v konaní neexistujú žiadne výnimočné okolnosti ani dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 C. s. p.

9. Žalovaní v ich ostatnom vyjadrení poukázali na to, že už vo vyjadrení k žalobe zo dňa 03. 08. 2020 vysvetlili, z akého dôvodu, kedy a za prítomnosti akých osôb sa pokúsili žalobcovi odovzdať kľúče. Označenie svedkov teda nepredstavuje žiadne nové skutočnosti v konaní. O úmysle žalobcu podať žalobu ani len nepredpokladali, keďže vychádzali z toho, že sám žalobca protokolárne odovzdanie nehnuteľnosti a prevzatie kľúčov odmietol.

10. Krajský súd v Košiciach po prejednaní odvolania žalovaných ako včas a oprávnenou osobou podaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie proti výroku o náhrade trov konania je dôvodné, preto, keďže podmienky na zmenu rozhodnutia neboli splnené, rozhodnutie v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že rozhodovanie súdu o náhrade trov konania vyplýva z ustanovení § 255 až § 261 C. s. p. stanovujúcich predpoklady, za splnenia ktorých majú strany sporu alebo tretie osoby právo na náhradu trov, teda rozhodovanie o náhrade trov konania sa spravuje zásadou zodpovednosti za výsledok sporu (§ 255) a zásadou zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1), od ktorých zásad sa možno odchyliť aplikáciou ustanovenia § 257 C. s. p. Aplikácia § 257 C. s. p. znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' na náhradu trov stranu sporu, ktorá vznik trov konania svojim zavinením spôsobila, v prospech protistrany. Použitie tohto ustanovenia teda negatívne dopadá na tú sporovú stranu, ktorej by inak právo na náhradu trov konania svedčilo. Aplikácia tohto ustanovenia musí zohľadňovať osobitné okolnosti konkrétneho prípadu a mať vždy výnimočný charakter a zároveň slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Odvolací súd ďalej uviedol, že okresný súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov vychádzal striktne iba z toho, že žalovaní splnili žalobnú požiadavku po podaní žaloby, neskúmajúc dôsledne procesné zavinenie za vedenie súdneho sporu, ani existenciu dôvodov pre aplikáciu § 257 C. s. p., nezohľadňujúc tak dôvody podania žaloby, ani okolnosti vyplývajúce z vyjadrení žalovaných. Niet žiadnych pochybností, že vzájomný príbuzenský vzťah sporových strán je zaťažený konfliktami brániacimi racionálnej komunikácii, za ktorý stav znášajú zodpovednosť obe strany sporu v rovnakej miere. V takýchto prípadoch je vždy namieste zvážiť pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania okolnosti vedúce k podaniu žaloby a správanie sporových strán. Odvolací súd zastáva názor, že len splnenie žalobnej požiadavky po začatí konania, t. j. odovzdanie kľúčov od nehnuteľností cestou právneho zástupcu, nezakladá bez všetkých

pochybností procesnú zodpovednosť žalovaných za zastavenie konania. Je faktom, že žalovaní označili dôkazné prostriedky o tom, že pred začatím súdneho konania žalobca odmietol kľúče od nehnuteľnosti prevziať, čo ani nepopiera, spornými sú len okolnosti odovzdania. Z vyjadrenia žalovaných a priložených listín vyplýva, že predmetom odovzdania objektu a odovzdania kľúčov bolo tiež potvrdenie stavu odberu elektrickej energie na nehnuteľnosti žalobcu a z ničoho nemožno vyvodiť, aby si žalovaní vynucovali tzv. bianko podpis. Okresný súd nevzal tento fakt na zreteľ a ani neskúmal, či žalobcovi prislúchalo právo odmietnuť prevziať kľúče pred podaním žaloby, ktoré konanie viedlo k podaniu žaloby. Fakt, že žalovaní k odovzdaniu kľúčov pristúpili už pred podaním žaloby, potvrdzuje samotný žalobca, nepáčia sa mu však okolnosti tohto úkonu. Ak mal žalobca obavy z konania žalovaných, nie je zrejmé, prečo o osobnú súčinnosť nepožiadal svojho právneho zástupcu už pred podaním žaloby, resp. nezabezpečil si prítomnosť svedkov ako nestranných osôb hájajúcich jeho záujmy. Záverom odvolací súd, s prihliadnutím na vyššie uvedené, skonštatoval, že v opätovnom konaní súd prvej inštancie posúdi mieru procesnej zodpovednosti za vedenie konania prihliadajúc aj na skutočnosti vedúce k podaniu žaloby a vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci (rodinný konflikt, okolnosti odovzdávania, správanie strán,...) zväží aj použitie § 257 C. s. p. tak, aby dospel k spravodlivému usporiadaniu pomerov strán aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu vzniknutých trov.

12. Podľa ust. § 251 C. s. p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

13. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (ust. § 255 ods. 1 C. s. p.)

14. V zmysle ust. § 255 ods. 2 C. s. p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. Podľa ust. § 256 C. s. p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. (ods. 1) Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane. (ods. 2)

16. Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. (ust. § 257 C. s. p.)

17. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou zodpovednosti za výsledok sporu (upravená v ust. § 255 C. s. p.) a zásadou zodpovednosti za zavinenie (ust. § 256 ods. 1 C. s. p.). Podľa týchto zásad platí, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť úspešnej strane sporu trovy konania, ktoré úspešnej strane v spore vznikli, pričom zároveň platí, že súd je povinný zaviazať sporovú stranu, ktorá svojim zavinením vznik trov spôsobila, aby tieto trovy protistrane nahradila. Uvedená právna úprava nie je bezúčelná, pretože obrana práv v súdnom konaní nemôže byť strane, ktorá mala v spore úspech, resp. ktorá vznik trov svojim zavinením nespôsobila, na ujmu. Nie vždy, vzhľadom na okolnosti toho-ktorého prípadu, však musí byť spravodlivé, aby neúspešná strana sporu uhrádzala strane v spore úspešnej náklady, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli. Výrazom takejto výnimky je práve ustanovenie § 257 C. s. p., ktoré súdu výnimočne umožňuje nepriznať nárok na náhradu trov súdneho konania tej strane sporu, ktorá by mala inak (v zmysle ust. § 255, resp. § 256 ods. 1 C. s. p.) na náhradu takýchto trov konania právny nárok.

18. Aplikácia ust. § 257 C. s. p. pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, ak sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Napriek tomu, že dotknuté ust. § 257 C. s. p. bližšie nešpecifikuje, aké prípady možno považovať za prípady osobitného zreteľa oprávňujúce súd nepriznať nárok na náhradu trov konania, možno medzi tieto dôvody hodné osobitného zreteľa (vychádzajúc predovšetkým z judikatúry súdov) zaradiť či už neprimeranú tvrdosť, taktiež povahu a okolnosti sporu, prípadne osobné pomery strany sporu, resp. zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, ako aj podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu (a pod.).

19. Ako to už bolo vyššie v texte tohto odôvodnenia spomenuté, jedným z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorý oprávňuje súd k aplikácii moderačného práva upraveného v ust. § 257 C. s. p., je aj podiel oboch strán na vzniku a priebehu (samotného) sporu.

20. Práve tento dôvod osobitného zreteľa - podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, či zavinenie oboch strán na jeho vzniku primäl súd k aplikácii ust. § 257 C. s. p. pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v rámci tohto sporu.

21. Zavinenie žalobcu na vzniku tohto sporu vidí súd predovšetkým v tom, že žalobca, napriek evidentnej snahe žalovaných o odovzdanie nehnuteľností vrátane kľúčov k nej náležiacich, dôkaznými prostriedkami súčasne podloženej (Preberacím protokolom zo dňa 03. 04. 2020 /č. I. 30 spisového materiálu/ a Oznámením skutočností dôležitých pre konanie zo dňa 03. 04. 2020 /č. I. 31 spisu/) prevzatie týchto kľúčov k dotknutým nehnuteľnostiam patriacim bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu, či výhrady odmietol a preberací protokol s údajmi o stave meračov v ňom uvedených energií nepodpísal (POZN. Súdu žalovanými predložený preberací protokol vylučuje existenciu „bianko listiny“ a vynucovanie si / žalobcom tvrdého/ „bianko podpisu“ zo strany žalovaných vo vzťahu k žalobcovi, zdôrazňujúc pritom, že pri uvedenom akte boli súčasne prítomní dvaja svedkovia /z ktorých minimálne jeden v postavení starostu obce mohol/mal javiť znaky nestrannosti/). Súd zároveň podotýka, že žalobca mal rovnako možnosť zabezpečiť si pri tomto akte odovzdávania a prevzatia vecí prítomnosť svedka, či svedkov, alebo požiadať o asistenciu v súvislosti s týmto aktom odovzdávania a prevzatia vecí svojho právneho zástupcu, čo však žalobca, z príčin pre súd neznámych, neučinil, o to viac, majúc vedomosť, že vzťahy medzi stranami sporu sú/boli narušené.

22. Pokiaľ ide o žalovaných a ich podiel na vzniku (a vedení tohto) sporu súd uvádza, že tento tkvie predovšetkým v tom, že žalovaní pristúpili k vyriešeniu tejto záležitosti, teda k odovzdaniu dotknutých kľúčov prostredníctvom nimi spomínanej advokátky a právneho zástupcu žalobcu až po začatí tohto súdneho konania, hoci k tomuto kroku mohli pristúpiť, aj napriek narušeným príbuzenským vzťahom, ešte pred jeho začatím, berúc pritom na zreteľ práve správanie sa žalobcu (v danom čase) voči nim samotným. Nepovšimnutým (a možno v úvahu prichádzajúcim) zo strany žalovaných zostal aj spôsob splnenia záväzku využitím inštitútu notárskej úschovy, využitím ktorého (samozrejme za splnenia zákonom preň stanovených podmienok) by mohli nastať účinky splnenia tohto záväzku, v dôsledku čoho sa mohlo predísť predmetnému súdному sporu.

23. Poukazujúc tak na vyššie zmieňované rozhodol súd o náhrade trov konania (vrátane trov konania odvolacieho, uplatňujúc rovnaké hľadisko ako pri rozhodovaní súdu o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie) tak, že stranám sporu nárok na ich náhradu nepriznal.

24. Súd poznamenáva, že pred rozhodnutím o náhrade trov konania strany sporu na vyjadrenie k možnému použitiu ust. § 257 C. s. p. pre rozhodnutie o náhrade trov konania nevyzýval, pretože už zo samotného rozhodnutia odvolacieho súdu (najmä v ňom obsiahnutých záverov) možno aplikáciu tohto ust. § 257 (tunajším) súdom pri rozhodovaní o náhrade trov konania nepochybne vyvodíť, preto rozhodnutie o náhrade trov konania nemôže/nemohlo byť pre strany sporu prekvapivým.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde (Okresný súd Rožňava), proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.